

MRF 2022.86

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 28. februar 2022, j.nr. 21/09707 og 21/09708

Tilladelse til kystbeskyttelsesprojektet og afgørelse om bidragspligt, jf. kystbeskyttelseslovens § 9 a, stadfæstet, da alle grundejere ville opnå en sammenlignelig beskyttelse, fordi der for hele området var en ikke uvæsentlig oversvømmelsesrisiko. Beslutningen om at fremme projektet, jf. kystbeskyttelseslovens § 2 a, stk. 3, var i overensstemmelse med kystbeskyttelsesloven, da Kystdirektoratets vurdering om behov for kystbeskyttelse i sig selv var tilstrækkelig.

Fællesrådet for Sakskøbing og Omegn tog i 2014 initiativ til etablering af en højvandssikring af Sakskøbing By og ansøgte i 2015 om tilladelse til kystsikring og højvandssikring. Kystbeskyttelsesprojektet, som bestod af flere anlæg i form af sluse, spunsdæmning og tilslutningsdiger, skulle etableres ved Maltrupvænge Lystbådehavn på tværs af Sakskøbing Fjord. Sakskøbing Fjord er en ca. 8 km lang og smal fjord, der løb fra Smålandsfarvandet ind til havnen i Sakskøbing. Fjorden er lavvandet, men der er en sejlrende i fjorden med en dybde på ca. 4 meter ind til havnen. Formålet med det ansøgte projekt var at nedsætte risikoen for oversvømmelse af de lavtliggende bebyggelser og arealer i byområdet, som pga. af stigende havvandsstand og ekstreme storme er stor. Guldborgsund Kommune foretog i 2015 høring af de grundejere, som kommunen fandt ville blive beskyttet af kystbeskyttelses anlægget, og ca. 20 % af de ejere, som reagerede på høringsbrevet, var positivt indstillede over for projektet. Kommunen indhentede endvidere en udtalelse fra Kystdirektoratet om behovet for kystbeskyttelse. Kommunen gennemførte i 2019 endnu en høring af de ejendomssejere, som kommunen vurderede var bidragspligtige, og ved denne høring var der ca. lige mange, som var henholdsvis for og imod projektet. Efter grundejernes ønske om mere eller fuld kommunal finansiering ville kommunen bidrage ekstraordinært med 5 mio. kr. til anlægssummen. Kommune meddelte herefter i juni 2021 i medfør af kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2, tilladelse til kystbeskyttelsesprojektet, og traf samtidig i medfør af kystbeskyttelseslovens § 9 a afgørelse om bidragspligt for ejere af fast ejendom, som ville opnå en beskyttelse eller anden fordel ved foranstaltningen. Bidragspligten var fastsat 1.438 kr. pr. år, svarende til 120 kr. pr. måned. Kommunen havde vurderet, at der var et behov for kystbeskyttelse, da der i perioden 2006-2019, herunder i 2013 med stormen Bodil, havde været kraftige storme, der havde medført store oversvømmelser i Sakskøbing med store økonomiske omkostninger til følge. Kommunen havde

valgt en bidragsfordelingsmodel, hvorefter alle ejendomme, som helt eller delvist var beliggende under kote + 2,2 m DVR90, skulle betale et administrationsbidrag og derved solidarisk bidrage til kystsikringsprojektet. Koten var fastsat ud fra en vurdering af, at det område, som lå under kote +2,2 m DVR90, ville blive beskyttet mod højvande fra havet ved etableringen af kystbeskyttelses anlæggene, der ligeledes var i kote +2,2 m DVR90. Kommunens fastsættelse af, hvilke ejendomme, der var beliggende under kote +2,2 m DVR90, og dermed efter kommunens vurdering blev beskyttet mod oversvømmelse, var fastsat ud fra data fra Danmarks Højdemodel. Afgørelsen blev påklaget af to bidragspligtige ejendomssejere, der bl.a. anførte, at de ikke ville drage nytte af projektet i et omfang, der berettigede kommunen til at pålægge dem bidragspligt, fordi to af matriklerne lå under kote 1 og derved fortsat ville blive oversvømmet ved vandstande herunder, ligesom den del af matriklerne, der lå i kote 1,5-2,2, alene udgjorde 31 m² og bestod af en haveskrænt, som i øvrigt virkede som naturlig kystbeskyttelse. Det anførtes endvidere, at der ikke havde været den fornødne opbakning til projektet, da der ikke havde været et overvejende flertal for projektets gennemførelse. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) fandt, for så vidt angik spørgsmålet om bidragspligt, at den lokale terrænkote var en objektiv målbar størrelse, som enten var højere eller lavere end den fastsatte sikringskote, der betingede, om ejendommen skulle være med til at betale bidrag eller ej. Bidragspligten måtte som udgangspunkt hænge sammen med den for projektet valgte sikringskote på 2,2 m over daglig vande, som var et objektivt konstaterbart kriterium ved brug af DVR90. Nævnet fandt på baggrund heraf, at det var acceptabelt, at kommune havde anvendt Danmarks Højdemodel som udgangspunkt for fastsættelse af bidragspligten, og henviste til, at kystbeskyttelsesloven hjemler fastsættelse af bidragspligt for alle, der drager nytte af foranstaltningerne, at der for hele området var en ikke uvæsentlig oversvømmelsesrisiko, og at

dele af ejernes ejendomme var beliggende inden for det område, som med kystbeskyttelsesprojekt ville blive beskyttet mod oversvømmelse. Nævnet fandt endvidere, at modellen med den ligelige fordeling af udgifterne lå inden for rammerne af kystbeskyttelseslovens § 9 a. Nævnet lagde herved vægt på, at selv om behovet for kystbeskyttelse på de bidragspligtiges ejendomme kunne variere, ville alle grundejere, på hvis ejendomme, der var værdier, som var sårbare over for oversvømmelse, opnå en sammenlignelig beskyttelse ved etableringen af projektet, som havde en sikringskote på kote +2,2 m DVR90. Nævnet lagde derudover vægt på, at det pålagte bidrag ikke var uproportionalt med den opnåede beskyttelse. For så vidt angik spørgsmålet om opbakning til projektet bemærkede nævnet, at kommunes afgørelse om at fremme projektet, jf. kystbeskyttelses-

lovens § 2 a, stk. 3, ikke kunne påklages til nævnet, jf. lovens § 18, stk. 2, men at ”det fremgik af forarbejderne, at der var mulighed for senere at klage, når kommunalbestyrelsen havde truffet afgørelse om projektet”. Nævnet fandt, at kommunes beslutning om at fremme sagen og afgørelse om meddelelse af tilladelse var i overensstemmelse med reglerne i kystbeskyttelsesloven, da der efter Kystdirektoratets vurdering havde været et behov for kystbeskyttelse, og at dette var tilstrækkeligt i sig selv i forhold til at fremme et fællesprojekt om kystbeskyttelse. Nævnet lagde vægt på, at der ikke havde været et overvejende flertal imod projektet, og at der således havde været en vis opbakning, og at kommunen senere havde ydet mere finansiering til projektet efter ønske fra de bidragspligtige. Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede herefter afgørelserne.

Stadfæstelse af afgørelse i sag om tilladelse til fælles kystbeskyttelsesprojekt ved Sakskøbing samt fastsættelse af bidragspligt i Guldborgsund Kommune

21/09707 og 21/09708

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter kystbeskyttelseslovens § 9 a, jf. § 3, stk. 1, § 18, stk. 3.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Guldborgsund Kommunes afgørelse af 9. juni 2021 om tilladelse til kystbeskyttelsesprojekt i Sakskøbing samt afgørelse om bidragspligt.

De indbetalte klagegebyrer tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. kystbeskyttelsesloven § 18 b, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Indholdsfortegnelse

1. **Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet** 3
2. **Sagens oplysninger.** 3
 - 2.1 Ejendommen/området 3
 - 2.2 Den påklagede afgørelse. 4
 - 2.2.1 Sagens forløb. 4
 - 2.2.2 Afgørelse om tilladelse efter kystbeskyttelsesloven. 8
 - 2.2.3 Afgørelse om bidragspligt 10
 - 2.3 Klagernes indhold. 12
 - 2.4 Guldborgsund Kommunes bemærkninger til klagen. 15
 - 2.5 Andre bemærkninger til klagen. 15

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse. 16

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger 16

3.1.1 Retsgrundlaget 16

3.1.2 Vurdering af spørgsmålet om bidragspligt 23

3.1.3 Vurdering af spørgsmålet om opbakningen til projektet 24

3.2 Gebyr 25

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse. 25

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 2. juli 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af to bidragspligtige ejendomsejere.

Klagerne har navnlig anført, at

- matr. nr. [A1] og [A2] ligger under kote 1, og derved fortsat vil blive oversvømmet ved vandstande herunder, da slusen først lukker ved kote 1,
- den del af klagernes matrikler, der ligger i kote 1,5 – 2,2, alene udgør 31 m², og består af en haveskrænt, som i øvrigt virker som naturlig kystbeskyttelse,
- klagerne derved ikke opnår nogen beskyttelse eller nytte, der kan begrunde, at klagerne er pålagt bidragspligt, og
- der ikke har været fornøden opbakning til projektet.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Kystbeskyttelsesprojektet, som består af flere anlæg i form af sluse, spunsdæmning og tilslutningsdiger, ønskes etableret ved Maltrupvænge Lystbådehavn, på tværs af Sakskøbing Fjord, som er beliggende på den nordøstlige del af Lolland. Syd for projektområdet ligger Sakskøbing Havn.

Om Sakskøbing Fjord er det i skitseprojektet oplyst, at fjorden er en ca. 8 km lang og smal fjord, der går fra Smålandsfarvandet ind til havnen i Sakskøbing. Fra området omkring Maltrup Skov snævrer fjorden helt ind og ligner mere en bred å på resten af forløbet til havnen i Sakskøbing. Fjorden er lavvandet, men der er en sejltrede i fjorden med en dybde på ca. 4 m ind til havnen.

Kystbeskyttelsesprojektet skal etableres på matr. nr. [A3], [A4] og [A5] Stenstrupgård, Våbensted, matr. nr. [A6], [A7] og [A8] Saksøbing Markjorder samt matr. nr. [A9] Rørbæk By, Saksøbing.

Klagernes ejendomme består af henholdsvis matr. nr. [A10], [A11] og [A2], og af matr. nr. [A12], [A13] og [A1] Rørbæk By, Saksøbing.

Matr. nr. [A10] og [A12] Rørbæk By, Saksøbing har ifølge BBR-registreret et registreret areal på henholdsvis 904 og 753 m², og er begge bebygget med et fritliggende enfamilieshus, foruden en carport og et udhus. Derudover består matriklerne af have. Matriklerne er beliggende i kote 7,5 – 8, og ejendommens bebyggelse ligger ca. 180 m fra fjorden.

Matr. nr. [A11] og [A13] er registreret med et areal på henholdsvis 1.104 og 1.210 m², og er ved ejendommens skel mod syd beliggende i kote 1,25 – 1,5. Matriklerne har en længde på ca. 80 m, og stiger mod ejendommens skel mod nord til kote 7,5. De sydligste 8 m af matriklerne er beliggende under kote 2,25. Matriklerne består af havelignende arealer, hvorpå der er mindre bygninger som drivhus og pavillon samt træer.

Matr. nr. [A2] og [A1] har et areal på 573 og 1.160 m², og er beliggende i kote 0,25 – 1,25. Matriklerne består af et naturareal, hvorpå der er registreret § 3-beskyttet strandeng. På størstedelen af matriklerne er der rørskov. Derudover er der et slået forløb ned til ejendommens grænser mod fjorden, hvor der er etableret en terrasse på ca. 25 m² på hver af matriklerne.

Projektområdet er beliggende ca. 2,5 km fra Natura 2000-område nr. 173 Smålandsfarvandet nord for Lolland, Guldborg Sund, Bøtø Nor og Hyllekrog-Rødsang (Habitatområde nr. 152 og Fuglebeskyttelsesområde nr. 85). Derudover ligger der mindre områder af skov ca. 1,3 og 1,8 km fra anlægget, som er en del af Natura 2000-område nr. 174 Maltrup Skov (Habitatområde nr. 153).

2.2 Den påklagede afgørelse

Guldborgsund Kommune har den 9. juni 2021 i medfør af kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2, truffet afgørelse om tilladelse til etablering af et kystbeskyttelsesprojekt i Saksøbing, samt i medfør af kystbeskyttelseslovens § 9 a truffet afgørelse om bidragspligt.

2.2.1 Sagens forløb

Fællesrådet for Saksøbing og Omegn (herefter ansøger) har i 2014 taget initiativ til etablering af en højvandssikring af Saksøbing By, og har den 21. januar 2015 søgt om tilladelse til kystsikring og højvandssikring.

Af ansøgningsmaterialet fremgår det, at der er søgt om at etablere en højvandssluse med tilhørende dæmninger med en kote på 2,5 m. Slusen ønskes placeret på det smalleste sted på inderfjorden, lige inden for lystbådehavnen ved [A14], hvor bredden på fjorden er ca. 35 m. En spunset dæmning vil blive ført ud fra begge sider af fjorden, så der er et sikkert fæste for en oplukkelig sluse med en bredde på 10 m. Derudover er der søgt om at etablere og hæve diger til kote 2,5 m.

Formålet med det ansøgte projekt er at nedsætte risikoen for oversvømmelse af de lavtliggende bebyggelser og arealer i byområdet, som på grund af stigende havvandsstand og ekstreme storme er stor.

Guldborgsund Kommune har herefter indhentet en udtalelse fra miljø- og fødevareministeren (Kystdirektoratet) om de foreslåede kystbeskyttelsesforanstaltninger. Direktoratet er den 24. marts 2015 fremkommet med sin udtalelse, og har vurderet, at der er et behov for højvandsbeskyttelse i form af en slusedæmning og et dige langs med fjorden i Sakskøbing, da oversvømmelser gentagende gange har oversvømmet lavtliggende områder og ejendomme i byområdet.

Placeringen af en slusedæmning ved det smalleste sted af fjorden og forhøjelse af det eksisterende dige på sydsiden anses endvidere efter Kystdirektoratets vurdering for at være en plausibel løsning. Direktoratet har anset en kronehøjde på +2,2 m DVR90 som et plausibelt valg, da denne udgør designvandstanden for en 100-års hændelse.

Guldborgsund Kommune har i perioden oktober til december 2015 foretaget en lovpligtig høring af de 123 grundejere, som kommunen har vurderet vil blive beskyttet af kystbeskyttelsesplanlægningen. Ca. 30 % af grundejere reagerede på høringsbrevet, og ca. 20 % var positivt indstillet over for at få etableret kystbeskyttelse. Derudover har kommunen i november 2015 afholdt offentligt grundejermøde i Sakskøbing, hvor ca. 50 borgere deltog.

På baggrund heraf, og på baggrund af Kystdirektoratets udtalelse, har Guldborgsund Kommune i april 2016 besluttet at fremme sagen til gennemførelse af projektet med et kystbeskyttelsesplanlægning med en kronehøjde på +2,2 m DVR90. Ved vurderingen af, at sagen kunne fremmes, har kommunen lagt vægt på, at tilkendegivelserne fra de hørte grundejere viser, at der er fornøden opbakning til gennemførelsen af projektet, og at direktoratet har udtalt, at en kronehøjde på +2,2 m DVR90 er et plausibelt valg.

Guldborgsund Kommune har herefter i august 2017 fået udarbejdet et skitseprojekt for højvandsikring til kote +2,2 af Sakskøbing by.[4]

Om kystbeskyttelsesprojektets anlæg og dimensioner fremgår det, at skitseprojektet omfatter etablering af en slusekonstruktion med spunsdæmninger. Sluseanlægget består af en vandstrandskontroller slusekonstruktion, der lukkes, når vandstanden stiger til over en fastlagt kote (+1,0 m), og etableres på det smalle sted af Sakskøbing Fjord, umiddelbart efter Sakskøbing Lystbådehavn. Spunsdæmningen nord og syd for slusen etableres i kote +2,2 m, og bredden af spunsdæmningen bestemmes af den 10 m brede sluseåbning. De to sidehængslede porte er ca. 5,5 m brede og vil i åben tilstand ligge op ad spunsdæmningen ender. Derudover er der som option til projektet udført et skitseforslag for en bevægelig bro, placeret på spunsdæmningerne hen over slusen. Broen er en svingbro, der åbner for sejlsende trafik.

Derudover skal der udføres en forhøjning af eksisterende diger i området samt etablering af fløjdiger ved spunsdæmningen. Der etableres i alt ca. 330 m jorddiger, og topkoten af digerne er bestemt til at være kote + 2,2 m DVR 90. Digerne etableres med en hældning på 1:3 og med en kronebredde på ca. 0,5 m.

Om eksisterende kyst- og terrænforhold fremgår det af skitseprojektet, at det geografiske grundlag for projektet og den fremadrettede projektering er Danmarks Højdemodel og Matrikeldata fra Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Derudover er der medtaget tilgængelige data om vandstand, vind og bølgeforskel. På baggrund af en analyse heraf er det vurderet, at sikringskoten af højvandsikringen skal være kote 2,2 m DVR90, hvilket svarer til en vurderet fremtidig (2065) 100-årshændelse inkl. vindstuvning, og uden tillæg til imødegåelse af bølgeoverskyl.

Vedrørende sluselukning og vandstandsstigning inden for slusen fremgår det bl.a., at slusen skal forhindre stormflodshændelser i at nå Saksøby, at der er anvendt en vandspejlskote på 1,0 m, som kriterie for, hvornår slusen skal lukkes, og at det forudsættes, at der etableres en vandstandsmål på ydersiden af den planlagte sluse. Videre fremgår det, at når den planlagte sluse lukkes i forbindelse med højvande, vil det tilstrømmende vand fra åen stuve op inden for slusen. Maksimumvandstanden i en 34 timers stormflodsperiode, hvor slusen er lukket, er vurderet til kote 1,6. Ved denne vandstand vil der forekomme områder i byen med oversvømmelse, da vandet kan brede sig opstrøms fra vandløbet og ind mod byen. Det er dog vurderet, at dette overvejende vil påvirke grønne områder, men at enkelte bygninger også ligger i området. Ved en vandstand i kote 1,5, vil der ikke ske oversvømmelse af selve byen.

På byrådsmøde den 18. januar 2018 har Guldborgsund Kommune bl.a. besluttet, at der skal foretages en lovpligtig fire ugers høring af de ejendomsjere, der har gavn af beskyttelsen, når høringsmaterialet er godkendt af udvalget. Af referat fra mødet fremgår det, at høringsmaterialet bl.a. skal indeholde et skitseprojekt, herunder forundersøgelser, projektering, økonomisk overslag over anlægs- og driftsudgiften, herunder en skønnet udgift til ekspropriation samt finansieringen (partsfordelingen). Videre fremgår det, at administrationen gennemfører et offentligt møde under høringsperioden, hvor ejendomsjere og andre interessenter har mulighed for at stille spørgsmål til projektet. Derudover har kommunen på mødet truffet beslutning om at godkende den foreliggende model for fordeling af udgifter, jf. nærmere afsnit 2.2.3.

Det fremgår videre af den påklagede afgørelse, at Guldborgsund Kommune i 2018 har fået udført en samfundsøkonomisk analyse (cost-benefit-analyse) af projektet med det formål at vurdere, om det ud fra en samfundsøkonomisk betragtning kan betale sig at gennemføre projektet.

Af analysen, som er udarbejdet af Orbicon, fremgår det, at en 100-årshændelse i dag vil medføre omkring 30 mio. kr. i skadesomkostninger, herunder skader på infrastruktur og bygninger, såfremt der ikke etableres en sluse. Såfremt slusen etableres vil skadesomkostninger udgøre under 5 mio. kr.

Oversvømmelsesrisikoen vil uden sluse svare til 2,36 mio. kr. pr./år, og 0,01 mio. kr./år med en sluse. Det er på baggrund heraf vurderet, at de samlede fordele for etablering af slusen udgør 222 mio. kr. i nutidsværdi, at de samlede omkostninger for slusen udgør 31 mio. kr. i nutidsværdi, og at dette medfører en samlet rentabilitet på 191 mio. kr. og dermed udgør en betydelig samfundsøkonomisk lønsomhed.

Derudover har Orbicon, på vegne af Guldborgsund Kommune, i foråret 2018 revideret skitseprojektet ved at reducere sluseåbningen fra 10 m til 7,5 m.

Guldborgsund Kommune har herefter i perioden 1. november til 15. december 2019 gennemført en lovpligtig høring af de 119 bidragspligtige ejendomsjere (samlet 185 ejendomme, hvor kommunen ejer 29 ejendomme), med undtagelse af to ejendomsjere, som ved en fejl ikke er blevet hørt. Derudover har kommunen den 6. november 2019 afholdt et borgermøde, hvor ca. 60 borgere har deltaget.

Af de ejere, som er blevet hørt, har 45 afgivet hørings svar (38 %), hvoraf 23 ejere (51 %) har svaret "ja" til ønske om etablering af projektet, og 21 ejere (47 %) har svaret "nej" og én ejer (2 %) har svaret "ved ikke". Derudover har 11 ud af de 45 ejere (24 %) under bemærkningerne tilkendegivet, at de ønsker mere eller fuld kommunal finansiering. Flere grundejere har endvidere tilkendegivet, at de ønsker en sluseåbning på 10 m. Kommunen har på baggrund heraf valgt at arbejde videre med denne løsning.

Derudover har Guldborgsund Kommune i høringsperioden modtaget 26 hørings svar fra ejendomme, som er beliggende uden for det beskyttede område, samt syv hørings svar fra myndigheder, organisationer, lejere mm., herunder hørings svar fra Kystdirektoratet, ansøger og Slots- og Kulturstyrelsen.

Guldborgsund Kommune har på byrådsmøde den 28. maj 2020 truffet beslutning om tilladelse til etablering af projektet med en sluseåbning på 10 m, beslutning om, at principperne for bidragsfordelingen, som på byrådsmøde den 18. januar 2018 blev besluttet, fastholdes, samt beslutning om, at kommunen giver et ekstraordinært anlægsbidrag begrundet i områdets vigtighed for Sakskøbing By.

På byrådsmøde den 21. januar 2021 blev størrelsen på det ekstraordinære kommunale anlægsbidrag fastsat til 5 mio. kr. inkl. moms. Det ekstraordinære bidrag er bl.a. begrundet i havnearealernes, herunder infrastrukturens, vitale betydning for Sakskøbing og omegn, da en oversvømmelse vil medføre ringe eller umulige trafikale forhold og beredskabsforhold samt efterfølgende eventuelle omkostninger forbundet med oversvømmede arealer.

2.2.2 Afgørelse om tilladelse efter kystbeskyttelsesloven

Guldborgsund Kommune har den 9. juni 2021 i medfør af kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2, truffet afgørelse om tilladelse til kystbeskyttelsesprojektet i Sakskøbing.

Tilladelsen til projektet er meddelt på en række vilkår, som består af generelle vilkår, vilkår for bidragspligt, vilkår for drifts- og anlægsfasen og vilkår for nedlæggelse af anlæg. Af vilkårene fremgår bl.a., at udformning og drift mm. af kystbeskyttelses anlægget skal være i overensstemmelse med rapporten "Højvandsikring af Sakskøbing By, Skitseprojekt, August 2017" og de tilhørende kortbilag, at kystbeskyttelses anlægget skal forberedes, så anlægget umiddelbart kan forhøjes til kote +2,5 m DVR90, og at den fremtidige aflejring af sedimentter i havnen og på ydersiden af spunsdæmningen skal analyseres, idet det planlagte anlæg medfører en betydelig indsnævring af fjorden fra 35 m til 10 m. Derudover er der fastsat vilkår om, at der skal etableres to vandstandsmålere, som skal anbringes på hver side af fjordsiden af sluseanlægget.

Guldborgsund Kommune har ved vurderingen af, om der kan meddeles tilladelse efter kystbeskyttelsesloven § 3 afvejet hensynene i lovens § 1.

Vedrørende behovet for kystbeskyttelse har Guldborgsund Kommune vurderet, at der er behov for kystbeskyttelse af Sakskøbing By. Kommunen har bl.a. lagt vægt på, at der i perioden 2006 - 2019, herunder i 2013 med stormen Bodil, har været kraftige storme, der har medført store oversvømmelser i Sakskøbing, med store økonomiske omkostninger til følge. Videre har kommunen lagt vægt på, at Kystdirektoratet har vurderet, at der er et behov for kystbeskyttelse, og at det ud fra en samfundsøkonomisk betragtning kan betale sig at gennemføre projektet.

Vedrørende de økonomiske hensyn har Guldborgsund Kommune bl.a. anført, at kommunen har forsøgt at nedbringe ejendomsejernes bidragsats ved bl.a. at ansøge Økonomi- og Indenrigsministeriet om at forlænge løbetiden på lån til kystbeskyttelse, men at ministeriet i foråret 2019 har meddelt afslag. Finansieringsmodellen er derfor baseret på en lånesituation, hvor kommunen stiller kommunal lånegaranti for et lån med en løbetid på maksimalt 25 år.

Derudover har byrådet den 28. maj 2020 truffet beslutning om, at Guldborgsund Kommune yder et ekstraordinært anlægsbidrag på 5 mio. kr. inkl. moms, hvilket medfører, at de ejendomsjere, der bliver beskyttet og pålagt bidragspligt vil få en lavere bidragsats.

Vedrørende kystbeskyttelses anlægget tekniske, natur- og miljømæssige kvalitet er det Guldborgsund Kommunes vurdering, at det ansøgte projekt er økonomisk optimeret i forhold til valg af kystbeskyttelses anlæg, at anlægget er konstrueret i henhold til Kystdirektoratets vejledning om kystbeskyttelsesmetoder, og at anlægget samlet set i højde, dimensionering, materialevalg og design er egnet til at imødekomme de risici, der er i forbindelse med højvands hændelser i Sakskøbing i en periode.

Guldborgsund Kommune har i forlængelse heraf oplyst, at anlæggets dimensionering er baseret på modellerede vandstandsdata og klimadata foretaget i skitseprojektet, at der regnes med en forventet havvandsstigning på 30 cm i 2050 baseret på anbefalinger fra DMI, og at forudsætningen for projektet dermed er en fremtidig 100-års vandstand i kote +2,2 m DVR90 uden bølgetillæg, hvilket er sat som sikringskote for anlægget.

Videre har Guldborgsund Kommune henvist til, at Kystdirektoratet har udtalt, at en konstruktionshøjde svarende til en 100-års designvandstand er et plausibelt valg, at direktoratet ikke har anfægtet anlæggets konstruktion, men at direktoratet dog har anbefalet, at anlægget forberedes, så det kan forhøjes til kote +2,5 m DVR90, hvilket der nu er fastsat vilkår om, jf. vilkår nr. 5.

Guldborgsund Kommune har videre oplyst, at der på baggrund af terræn opstrøms slusen er anvendt en vandspejlskote på +1,0 m, som kriterie for, hvornår slusen i Sakskøbing Fjord skal lukkes, for at oversvømmelser i Sakskøbing by forhindres. Hyppigheden af denne hændelse er beregnet til at være 1 gang om året med en gennemsnitlig varighed på 9 timer. I år 2065 vil vandstanden ved slusen overstige kote 1 m 15 gange om året med en gennemsnitlig hændelse på 5 timer. Perioder med forhøjet vandstand og sluselukning vil primært forekomme i perioden november-januar. Ud over stormflods betingede lukning af slusen skal den lukkes en gang i kvartalet for at sikre dens funktionalitet. Derudover har kommunen henvist til, at [V1] har vurderet, at området inden for anlægget har stor nok kapacitet til at klare en eventuel opstuvning af vand fra Sakskøbing Å og Trudstolpeløbet, når sluseportene er lukket under en stormflod.

Guldborgsund Kommune har endvidere vurderet, at den rekreative udnyttelse af kysten samt adgang til og langs kysten vil være uforandret som følge af projektet.

Derudover har Guldborgsund Kommune oplyst, at der findes flagermus i området, men at projektet ikke vil medføre at der fældes træer, eller påvirke andre konstruktioner som kan udgøre yngle- og rastesteder for arten. Videre har kommunen kendskab til, at marsvin og sæler lever i Smålandsfarvandet ud for Sakskøbing Fjord, men at etableringen af slusen ikke vil medføre ændringer i disse arters yngle- og rasteområder eller risiko for direkte skadelig påvirkning. Kommunen har derudover ikke kendskab til eller registeret forekomster af bilag IV-arter i nærhed til projektområdet.

Derudover har Guldborgsund Kommune truffet afgørelse i medfør af miljøvurderingslovens § 21[5] om, at det ansøgte projekt ikke kan anses for at kunne få en væsentlig indvirkning på miljøet, og at der derfor ikke skal udarbejdes en miljøkonsekvensrapport, samt afgørelse i medfør af habitatbekendtgørelsen for søterritoriet § 3 om, at der ikke skal udarbejdes en konsekvensvurdering.

Det fremgår endvidere af den påklagede afgørelse, at Guldborgsund Kommune er i gang med at oprette et kystbeskyttelseslag i medfør af kystbeskyttelseslovens § 7, som de bidragspligtige ejere skal være medlem af.

2.2.3 Afgørelse om bidragspligt

[V2] har i skitseprojektet kommenteret på et eksisterende forslag til partsfordeling, som er udarbejdet den 17. februar 2015 af en ekstern rådgiver. [V2] har vurderet, at principperne fra forslaget kan videreføres, selvom antallet af bidragsydere er ændret, som følge af, at projektet er ændret fra en sikringskote på +2,5 m DVR90 til +2,2 m DVR90. Derudover er det [V2]s vurdering, at partsfordelingen i stedet bør vægte beliggenhed og arealanvendelse frem for ejendoms- eller grundværdi og ejendoms- eller grundstørrelse.

Videre har [V2] bemærket, at arealerne i det foreliggende forslag er opdelt over og under kote 1,5, at arealerne under kote 1,0 ikke bliver beskyttet af slusen, da denne først lukker, når vandstanden i fjorden er over kote 1,0, og at arealer mellem kote 1,0 og 1,5 også kun i mindre grad bliver beskyttet, idet vandstanden inden for slusen kan stige til kote 1,6, som følge af opstuvende åvand.

På baggrund heraf har [V2] foreslået, at ubebyggede arealer under kote 1,5 ikke skal udløse parter. Videre har [V2] foreslået, at da slusekoten er fastlagt til kote 2,2, skal alle bebyggede ejendomme og vejarealer beliggende under kote 2,2 udløse parter.

Derudover har [V2] den 11. august 2017 udarbejdet et separat notat om partsfordelingen. Det fremgår bl.a. heraf, at [V2] foreslår, at alle matrikler, der vil blive berørt af en oversvømmelse til kote +2,2 skal betale et administrationsbidrag og derved solidarisk bidrage til en fælles højvandsikring af Sakskøbing. Derudover skal potentielt oversvømmelsestruede ejendomme bidrage yderligere, hvis der er risiko for oversvømmelse af bebyggede arealer.

[V2] har i notatet, som i skitseprojektet, ligeledes bemærket, at arealer med terræn mellem kote 1,0 og 1,5, kun bliver beskyttet i mindre omfang, idet vandstanden inden for slusen kan stige som følge af opstuvende åvand. Derudover fremgår det, at hvis hele eller dele af matriklen med eller uden bebyggelse oversvømmes, udløser dette et administrationsbidrag, og at ejendomme, som forbliver i risikozonen og fortsat er udsatte ved oversvømmelse grundet opstuvende åvand ikke skal bidrage.

[V2] har bemærket, at den foreslåede model er foreløbig, og at forudsætningsgrundlaget bør diskuteres og afklares yderligere, før en endelig model vedtages. I forbindelse hermed har [V2] identificeret en række problemstillinger.

Det fremgår bl.a. heraf, at det nuværende kriterie for udløsning af administrationsbidrag er hel eller delvis oversvømmelse af matriklen, og at det kan diskuteres, om man vil kræve en procentvis oversvømmelse af matriklen, før et administrationsbidrag udløses. Derudover kan det diskuteres, om der i stedet for en matrikelopgørelse, skal laves en fast ejendomsopgørelse, og om administrationsbidraget både er pligtigt til matrikler med og uden bebyggelse.

Guldborgsund Kommunes Teknik- og Miljøudvalget har herefter på møde den 25. oktober 2017 drøftet [V2]s forslag og udarbejdet en model for fordelingen af udgifter (partsfordelingen).

Det fremgår indledningsvis af modellen for partsfordeling, at den er udarbejdet med udgangspunkt i [V2]s forslag, hvorefter partsfordelingen primært vægter arealanvendelse. Det er herefter foreslået, at alle ejendomme beliggende under kote +2,2 m DVR90 skal betale et administrationsbidrag. Kommunen har valgt at benytte det unikke ejendomsnummer frem for matrikel som administrationspart. En ejer af én fast ejendom med flere matrikler vil således kun blive pålagt én administrationspart. Derudover vil vejareal, bolig, kælder og erhvervsareal udløse bidrag.

Guldborgsund Kommune har på byrådsmøde den 18. januar 2019 besluttet, at modellen for fordeling af udgifter (partsfordeling) for Saksøbing Højvandsikring godkendes.

Guldborgsund Kommune har herefter, i afgørelsen om tilladelsen efter kystbeskyttelseslovens § 3, truffet afgørelse i medfør af kystbeskyttelseslovens § 9 a om at pålægge ejere af fast ejendom, som opnår en beskyttelse eller anden fordel ved foranstaltningen en bidragspligt, samt fastsat bidragets størrelse.

Af afgørelsen fremgår det, at anlægssummen udgør i alt 20.562.920 kr. inkl. moms, og at driftsomkostningerne udgør ca. 100.000 kr. inkl. moms pr. år, men at der i forbindelse med endeligt udbud kan ske ændringer i overslaget.

Videre fremgår det, at de ejendomme, der ligger helt eller delvist inden for +2,2 m DVR90 (dvs. + 2,2 m over normal vandstand) vil blive beskyttet mod oversvømmelse fra havet ved etableringen af kystbeskyttelsesanlægget, og at disse ejendomsejere derfor skal betale for etablering, drift og vedligeholdelse af anlægget. Det er Guldborgsund Kommunes vurdering, at anlægget vil minimere risikoen for oversvømmelse for de ejendomsejere og den infrastruktur mm., der helt eller delvist ligger inden for +2,2 m DVR90.

Guldborgsund Kommune har vedlagt et kort over området, som viser, hvilke ejendomme, der er beliggende under kote +2,2 DVR90, og dermed beskyttes mod oversvømmelse ved etablering af projektet.

Derudover har Guldborgsund Kommune udarbejdet et skema for, hvor meget de forskellige ejendomstyper kan komme til at betale pr. år. Det fremgår bl.a. heraf, at en ejendom, hvor kun matriklen beskyttes, skal betale 1 bidrag, svarende til 1.438 kr., og at en ejendom, hvor både matrikler og bolig beskyttes, skal betale 2 bidrag, svarende til 2.876 kr. I modellen er det indregnet, at kommunen ekstraordinært bidrager med 5 mio. kr. til anlægssummen.

Klagerne er på baggrund heraf blevet pålagt en bidragspligt på 1.438 kr. pr. år, svarende til 120 kr. pr. måned.

2.3 Klagernes indhold

Klagerne har indledningsvis anført, at de er uenige i Guldborgsund Kommunes afgørelse om bidragspligt.

Klager 1 har oplyst, at [A15] består af tre matrikler ([A12], [A13] og [A1]), der ligger i kote 0,0 til kote 7,5, med selve boligen i kote 7,5. Klager 2 har oplyst, at [A16] ligeledes består af tre matrikler ([A10], [A11] og [A2]), der ligger i kote 7,4, med selve boligen i kote 7,4.

Videre har klagerne oplyst, at de lavest liggende matrikler ([A1] og [A2]) ligger under kote 1 og er dækket af rørskov, samt efterfulgt af en markant stigning til kote 7 umiddelbart efter skel mellem henholdsvis matr.nr. [A1] og [A13], og matr.nr. [A2] og [A11]. Der er således ifølge klagerne en naturlig kystbeskyttelse af matriklerne op til kote 7, samt erosionsbeskyttelse fra den anlagte rørskov ud mod fjorden på matr.nr. [A1] og [A2]. Matriklerne bliver endvidere dagligt oversvømmet i vinterhalvåret, og også efter projektets etablering vil dette være tilfældet, da slusen først lukker ved kote 1.

Klagerne har i forlængelse heraf henvist til afsnittet om partsfordeling i skitseprojektet, hvoraf det fremgår, at matrikler under kote 1,5 kun i begrænset omfang vil kunne drage nytte af projektet, da oversvømmelser op til kote 1,5 stadig er mulige efter etablering af slusen, og at matrikler under kote 1,5 derfor ikke bør inkluderes i bidragsfordelingen. De bidragspligtige ejendomme er derfor efter klagers opfattelse, de ejendomme som er beliggende mellem kote 1,5-2,2.

Klagerne har anført, at dele af klagerens matrikler (matr.nr. [A13] og [A11]) ligger i kote 1,5 – 2,2, men at dette kun gør sig gældende for 31 m² pga. den naturlige hældning på ejendommen.

Klagerne har videre anført, at der alene kan pålægges bidragspligt, såfremt man som ejer opnår en beskyttelse eller anden fordel ved sluseprojektet. I klagerens tilfælde er dette begrænset til alene 31 m², som dog i forvejen virker som kystbeskyttelse. Der er på baggrund heraf klagerens opfattelse, at der ikke er grundlag for at pålægge klagerne en bidragspligt, da klagerne ikke opnår en materiel nytteværdi, som følge af projektet.

Til støtte herfor har klagerne henvist til den gældende vejledning om bidragsfordeling, hvoraf det bl.a. fremgår, at kommunen skal foretage et konkret skøn i hver enkelt sag og herved sikre, at der tages højde for lokale og individuelle forhold i forbindelse med, at der træffes afgørelse om bidragsfordeling, hvilket kommunen efter klagerens opfattelse ikke har gjort i nærværende sag for ejendommene ned til Sakskøbing Fjord, hvor effekten af en sluse er begrænset. Derudover har kommune ikke fremlagt nettoeffekten af det ansøgte projekt, og der vil ifølge klagerne ikke vil ske en eventuel erosion eller ændring af kysten på klagerens ejendomme.

Klagerne har desuden anført, at de dele af klagers matrikler, som er beliggende i kote 1,5 – 2,2, kan hæves til kote 2,2 med 30t muldjord, og at denne alternative løsning koster 5.000 kr. inkl. moms, som klager er villig til at betale som et solidarisk engangsbeløb.

Videre har klagerne anført, at for at pålægge bidragspligt til andre ejendomme end de direkte risikoramte skal kommunens sandsynliggøre, at netop disse ejendomme – frem for alle andre – vil opnå en fordel, hvilket f.eks. kan sandsynliggøres ved en økonomisk værdistigning for de udpegede ejendomme. Guldborgsund Kommune har efter klagerens opfattelse ikke sandsynliggjort, at netop klagerens ejendomme vil opnå en fordel ved etableringen af projektet, og en evt. værdistigning for beskyttelse af 31 m² skråning er efter klagerens opfattelse begrænset.

Det er endvidere ifølge klagerne besynderligt, at ubebyggede ejendomme, som heller ikke senere må bebygges, udløser 1/2 bidragspart, og har til støtte herfor henvist til et lignende projekt ved Bisserup, hvor ubebyggede ejendomme i form af egentlige byggegrunde alene

blev pålagt 1/6 bidragspart.

Klagerne har endvidere anført, at oversvømmelser efter [A17] er udeladt, hvilket efter klagerne opfattelse ekskluderer udvalgte bidragspligtige, da oversvømmelserne også fortsætter herefter og bl.a. inkluderer motorvej E47, hvorfor staten bør være bidragspligtig.

Derudover vil hele Sakskøbing og omegn, kommunen og staten ifølge klagerne have en interesse i projektet, da Sakskøbing er et trafikalt knudepunkt på Lolland.

Vedrørende opbakningen til projektet har klagerne anført, at der har været flere uoverensstemmelse i afstemningsprocessen, som ifølge Guldborgsund Kommune udgør et overvejende flertal med 23 stemmer for og 21 stemmer imod. Til støtte herfor har klagerne anført, at to ejere er blevet holdt uden for afstemningen og at der er givet modstridende udtalelser til den lokale avis, hvor ansøger bl.a. har udtalt, at 50 ud af 83 har stemt ja, mens 19 har stemt nej. På baggrund heraf må der ifølge klagerne rejses tvivl om gyldigheden af afstemningen, da der ikke har været en entydig præsentation og fremlæggelse af sagen og resultatet, foruden brud på de mest gængse regler ved en demokratisk afstemning.

Klager 1 har den 15. september 2021 indsendt bemærkninger til Guldborgsund Kommunes bemærkninger til klagen.

Det er ifølge klager 1 bemærkelsesværdigt, at klagers ejendom udløser bidragspligt, når der er en naturlig kystsikring af ejendommene op til kote 7,0, særligt henset til, at ejendomme syd for [A17] er undtaget for bidragspligt grundet eksisterende højvandsikring op til kote 1,9.

Derudover har klager 1 henvist til [V2]s partsfordeling, hvoraf det fremgår, at ejendomme som forbliver i risikozonen og fortsat er udsat for oversvømmelse grundet opstuvende åvand ikke skal bidrage.

Klager 1 har endvidere fastholdt, at det alene er 31 m² af klagers ejendom som vil blive berørt af slusen, og at dette areal er svært at udnytte pga. den hældning, som udgør den naturlige kystsikring af ejendommen.

Guldborgsund Kommune er ifølge klager ikke kommet med bemærkninger til disse dele af klagen.

Vedrørende opbakningen til projektet har klager 1 anført, at den lovpligtige høring er behæftet med flere fejl, bl.a. da klager ikke er blevet registreret med ønske om fuld kommunal finansiering. Derudover er der ifølge klager overvejende utilfredshed, hvor 11/12 ønsker mere kommunal finansiering. Derudover er [A18] fejlagtigt blevet registreret som tilhænger af projektet, og med denne fejlnotering, er der således ikke længere et overvejende flertal for projektet, men derimod et overvejende flertal imod.

2.4 Guldborgsund Kommunes bemærkninger til klagen

Guldborgsund Kommune har den 22. juli 2021 fremsendt sine bemærkninger til de indgivne klager, og har indledningsvis bemærket, at kommunen fastholder den påklagede afgørelse.

Vedrørende bidragsfordelingsmodellen har Guldborgsund Kommune henvist til afgørelsens s. 6 og 7, hvoraf det bl.a. fremgår, at bidragsfordelingsmodellen, som er vedtaget af byrådet den 18. januar 2018, betyder, at alle ejendomme, der helt eller delvist er beliggende under kote +2,2 DVR90 skal medvirke til finansieringen.

Videre har Guldborgsund Kommune henvist til afsnit 8.1 og 8.2 i Skitseprojektet samt særskilt notat af 11. august 2017, hvor [V2]s forslag, vurderinger og anbefalinger vedr. bidragsfordelingen fremgår. Kommunen har i henhold til kystbeskyttelsesloven og på baggrund af [V2]s anbefalinger og lovpligtige høringer mm., besluttet den bidragsfordeling, som fremgår af den påklagede afgørelse.

Til klagerens bemærkninger om, at området af bidragspligtige slutter ved [A17], har Guldborgsund Kommune anført, at oversigtskortet på afgørelsens s. 15 viser et kort over området under kote +2,2 i DVR90, der med den nye sluse vurderes at blive beskyttet mod oversvømmelse fra havet. En allerede eksisterende højvandssluse, som er placeret, hvor Saksøbing Å krydser [A17], sikrer ifølge kommunen det rurale bagland syd for [A17] mod oversvømmelse fra havet op til en vandstand på ca. kote 1,9 DVR90.

På baggrund af den eksisterende højvandssluse er det Guldborgsund Kommunes vurdering, at oversvømmelser fra havet, når den nye sluse etableret, ikke kan ske syd for denne, også selvom der eventuelt opstaves åvand mellem denne og den nye sluse. Det er på denne baggrund, at området på under kote +2,2 m DVR90 slutter ved [A17].

Til klagerens bemærkninger vedrørende opbakningen til projektet, herunder afstemning, har Guldborgsund Kommune bemærket, at kommunen har foretaget de lovpligtige høringer, men at der ikke er foretaget en decideret afstemning. Derudover kan kommunen ikke stå til regnskab for, hvad der fremgår af den lokale avis om emnet.

2.5 Andre bemærkninger til klagen

Ansøger er den 6. august 2021 fremkommet med bemærkninger til de indgivne klager, og har anført, at der ikke har været afholdt en afstemningsproces i forbindelse med høringsfasen, eller nogen anden form for afstemning.

Processen her derimod været således, at Guldborgsund Kommune har udsendt forslaget i høring hos grundejerne, og bedt dem tilkendegive, om de var interesserede i sluseprojektet eller ej. Ansøger har herefter gennemgået høringssvarene og herefter selv lavet en opgørelse over, hvor mange af de afgivne høringsvar, der var henholdsvis for og imod projektet.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Hvorvidt klagerne opnår en nytte af projektet i et omfang, der efter kystbeskyttelsesloven berettiger kommunen til at pålægge klagerne bidragspligt
2. Opbakning til projektet

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Retsgrundlaget

Det fremgår af kystbeskyttelseslovens § 1, at formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker og ejendom ved at reducere risikoen for oversvømmelser eller kystnedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet.

Dette formål varetages ved en afvejning af en række hensyn, herunder behovet for kystbeskyttelse, økonomiske hensyn ved projekter omfattet af kapitel 1 a, kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet, rekreativ udnyttelse af kysten, sikring af den eksisterende adgang til og langs kysten og andre forhold.

Det følger af kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, at på søterritoriet, strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation og på arealer, der ligger inden for en afstand af 1.000 m fra, hvor denne vegetation begynder, kræves tilladelse til at udføre kystbeskyttelsesforanstaltninger. Ifølge § 3, stk. 2, meddeler kommunalbestyrelsen tilladelse efter stk. 1, medmindre der er tale om anlæg, der udføres med staten som bygherre.

Afgørelser efter § 3, stk. 1, i sager, der er igangsat efter § 1 a, kan i deres helhed påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. lovens § 18, stk. 3.

Det følger af lovens § 1 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der ved en kyst skal udføres anlæg eller træffes andre foranstaltninger til beskyttelse af flere ejendomme mod oversvømmelse eller den nedbrydende virkning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet (kystbeskyttelsesforanstaltninger).

Det følger videre af § 1 a, stk. 2, at enhver, som vil kunne opnå beskyttelse eller anden fordel af en kystbeskyttelsesforanstaltning, kan anmode kommunen om at igangsætte en proces for afklaring af, om der skal søges gennemført et kystbeskyttelsesprojekt.

Efter lovens § 2, stk. 1, indhenter kommunalbestyrelsens en udtalelse fra miljø- og fødevarerministeren om de foreslåede kystbeskyttelsesforanstaltninger samt eventuelt en udtalelse fra de ejere af fast ejendom, der kan opnå beskyttelse eller en anden fordel ved et kystbeskyttelses anlæg.

Kommunalbestyrelsen træffer på baggrund af miljø- og fødevarerministerens udtalelse, jf. § 2, afgørelse om, hvorvidt sagen skal fremmes, jf. § 2 a, stk. 1. Kommunalbestyrelsens afgørelse i medfør af § 2 a, stk. 3, om at fremme sagen, kan ifølge lovens § 18, stk. 2, ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen i lovens § 2, stk. 1, blev ved lov nr. 1732 af 27. december 2016 om ændring af lov om kystbeskyttelse ændret fra "en udtalelse fra de grundejere, der kan blive pålagt bidragspligt" til "eventuelt en udtalelse fra de ejere af fast ejendom, der kan opnå beskyttelse eller anden fordel ved et kystbeskyttelses anlæg".

Af forarbejderne til den dagældende bestemmelse i § 2 fremgår det, at:[6]

Efter den gældende lov kan amtsrådet ved sagens rejsning over for amtsrådet udøve et frit skøn i relation til beslutning om, hvorvidt en anmodning skal imødekommes eller ikke. Med forslaget til den nye § 2 pålægges det kommunalbestyrelserne at foretage en høring af Kystdirektoratet og af de grundejere, som kan blive omfattet af kystbeskyttelsesforanstaltningen, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt sagen skal fremmes eller ikke. Kystdirektoratet skal i sin udtalelse vurdere, om der er et behov for kystbeskyttelse på den omhandlede strækning og i givet fald, hvilken form for kystbeskyttelse der skal søges fremmet. Grundejerne har her mulighed for at tilkendegive, hvilken interesse den enkelte måtte have i projektets realisering. Anmodning kan kun afvises af kommunalbestyrelsen efter stk. 2, hvis Kystdirektoratet vurderer, at der ikke er behov for en kystbeskyttelse, eller hvis tilkendegivelser fra de hørte grundejere klart viser, at der ikke vil være den fornødne opbakning til projektets gennemførelse.

Af de indledende bemærkninger i forarbejderne til den nugældende bestemmelse i § 2 fremgår det, at:

"I løbet af kapitel 1a-processen skal kommunen have kontakt med de berørte borgere flere gange, herunder i forbindelse med den indledende tilkendegivelse til projektet, orientering om afgørelse om at fremme projektet første gang, indkaldelse til kapitel 1a-møde med sagens parter, afgørelse om at fremme sagen anden gang mv. Lovforslaget indeholder en forenkling, idet det foreslås, at kommunerne i videre omfang selv kan tilrettelægge processen, og at borgerne først pligtmæssigt skal høres, når kommunen har besluttet sig for et konkret projekt. Kapitel 1a-mødet med sagens parter samt anmodning om interesselikendegivelse i starten af processen gøres således frivilligt [...]."[Z]

Af de specielle bemærkninger fremgår det:

"Det gøres valgfrit for kommunerne at gennemføre en anmodning om en tidlig udtalelse hos de grundejere, der kan blive pålagt bidragspligt jf. § 2, stk. 1. Baggrunden for forslaget om øge friheden for kommunernes proces i den indledende sagsbehandling er, at nogle projekter på dette tidlige stadie endnu ikke er tilstrækkeligt konkrete til, at den enkelte borger har mulighed for hurtigt og let at danne sig et overblik over konsekvenserne. For kystbeskyttelsesprojekter, der dækker flere ejendomme og særligt for meget omfattende projekter, vil det derfor øge borgernes mulighed for at udtale sig om et projekts konkrete betydning for den enkelte, hvis de har et mere udførligt og gennearbejdet projekt at forholde sig til.

[...] Med lovændringen bevares parternes mulighed for inddragelse og høring, men lægges til det tidspunkt i processen, hvor den enkelte part får et bedre grundlag for at vurdere projektet konkret i forhold til sine interesser. [...] For kommunerne betyder

ændringen, at kommunalbestyrelsen ikke længere skal fremsende skitseprojektet i opstartsfasen for at indhente en udtalelse fra grundejerne og øvrige parter, men i stedet fremsende et konkret og veloplyst projekt i høring hos grundejerne og øvrige parter.

[...] Ovenstående sikrer, at kommunalbestyrelsen sender et konkret projekt i høring, i stedet for et midlertidigt skitseprojekt, som er tilfældet i dag. Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter at fremme sagen efter lovforslagets § 2 a, stk. 3, skal denne afgørelse fremsendes til sagens parter. I lovforslaget præciseres det dog, at denne afgørelse ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Der er mulighed for at klage senere i forløbet, når kommunalbestyrelsen efter høringen træffer afgørelse om projektet.”

Af vejledningen til kystbeskyttelsesloven om kommunale fællesprojekter[8] fremgår det, at det er valgfrit, om kommunen, jf. lovens § 2, stk. 1, ønsker at indhente en udtalelse fra de ejere af fast ejendom, der kan opnå beskyttelse eller anden fordel ved projektet. Det vil afhænge af den konkrete situation, om det er en fordel allerede på dette tidspunkt at inddrage ejerne af fast ejendom i processen. Videre fremgår det af vejledningen, at kommunen af egen drift, uden opbakning fra grundejerne, kan gennemføre et kommunalt fællesprojekt.

Om afskæring af klageadgangen over kommuners afgørelse om at fremme sagen fremgår det af forarbejderne:

”Med lovforslaget foreslås det at forenkle hele sagsprocessen, herunder klagemulighederne. Fremadrettet sikres det, at klageadgangen samles på de mest hensigtsmæssige tidspunkter i sagsforløbet. Enten når sagen afvises, eller når der foreligger et konkret projekt. For at opnå dette afskæres den administrative klageadgang, når kommunalbestyrelsen vælger at fremme sagen. Baggrunden for at den administrative klageadgang afskæres i denne situation er, at afgørelsen udelukkende betyder at projektet skal videreudvikles til et endeligt projekt. Der er således tale om en afgørelse om, at processen skal gå ind i næste fase. Afgørelsen om at fremme sagen er derfor ikke en endelig afgørelse og borgernes retssikkerhed bliver dermed ikke påvirket af ikke at kunne påklage denne afgørelse administrativt.”

Såfremt kommunen beslutter at fremme sagen, skal ejerne af fast ejendom, som vil opnå beskyttelse eller anden fordel af projektet, underrettes herom, og der kan herefter indgives ansøgning efter § 4, jf. lovens § 2 a, stk. 3.

Efter § 5, stk. 2, skal kystbeskyttelsesprojektet sendes i høring hos alle, som kan blive pålagt bidragspligt, jf. § 9 a, ejere af naboejendomme til kystbeskyttelsesforanstaltningen og interessenter, der har anmodet herom. Projektet skal ligeledes offentliggøres. Fristen for indsendelse af bemærkninger skal ifølge lovens § 5, stk. 3, være mindst 4 uger fra offentliggørelsestidspunktet.

Det projekt, som kommunalbestyrelsen sender i høring, skal, jf. § 5, stk. 4, indeholde en redegørelse for, hvilke kystbeskyttelsesforanstaltninger der skal gennemføres. Redegørelsen skal endvidere indeholde oplysning om, hvordan kystbeskyttelsesforanstaltningerne skal udføres, og hvorledes udgifterne skal afholdes og fordeles herunder udgifterne til:

1. Sagens forberedelse, forundersøgelser, projektering, udførelse og tilsyn.
2. Drift, vedligeholdelse og andre løbende foranstaltninger.
3. Ekspropriation, jf. § 6.
4. Finansiering, jf. § 9.

Når høringsfristen er udløbet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om tilladelse til projektet efter § 3, jf. lovens § 5 a, stk. 1.

Videre fremgår det af § 5 a, stk. 2, at før kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om det konkrete projekt, jf. stk. 1, kan den foretage mindre ændringer i det projekt, der har været sendt i høring.

Kommunalbestyrelsen kan i sin afgørelse efter § 3 om et projekt, der er igangsat efter § 1 a, pålægge ejere af fast ejendom, som opnår en beskyttelse eller anden fordel ved foranstaltningen, en bidragspligt, jf. kystbeskyttelseslovens § 9 a. Det enkelte bidrags størrelse fastsættes af kommunalbestyrelsen.

Bidraget var i den oprindelige kystbeskyttelseslov fra 1988 reguleret i § 5, og det fremgår af de specielle bemærkninger i forarbejderne til bestemmelsen at:[9]

”Princippet i § 5 er, at alle udgifter, der afholdes til virkeliggørelse af en bestemt foranstaltning, skal fordeles på de bidragspligtige. Hvad kredsen af bidragspligtige angår, forudsætter lovforslaget, at ejerne af de direkte beskyttede ejendomme fortsat er den kreds, det primært kan være tale om at pålægge bidragspligt. Som hidtil kan det meget vel tænkes, at der kun er grund til at pålægge denne kreds bidragspligt.

Lovforslaget begrænser imidlertid ikke kredsen af private ejendomsbesiddere, der kan pålægges bidragspligt, til ejere af de direkte beskyttede ejendomme, men medtager ejendomme, som i øvrigt opnår en fordel ved foranstaltningen. Herved tænkes bl.a. på, at en nærliggende strand i vel-plejet stand i kraft af dens rekreative værdi kan være af direkte økonomisk værdi for ejendomme, der ikke som sådan er truet fra havet. Betragtningen om en strands økonomiske betydning for ejendomme, der ikke er truet fra havet, kan imidlertid føres videre derhen, at kredsen af ejendomme, der har en sådan interesse i stranden, er meget vid og ubestemt. Dette fører til, at der kan være begrundelse for, at amtskommunen eller primærkommunen bidrager til strandens beskyttelse og bevaring.”

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår det:

"Begge love bygger på det grundlæggende princip, at det er ejerne af de ejendomme, der opnår beskyttelse ved et anlæg, der skal tage initiativet til at bringe det til eksistens og afholde udgifterne ved dets etablering, drift og vedligeholdelse."^[10]

Af bemærkningerne til lov nr. 1732 af 27. december 2016 om kystbeskyttelse, herunder ændringen af lovens bestemmelse om bidragspligt, fremgår det:^[11]

"Det foreslås at præcisere i lovteksten, at alle ejere af fast ejendom, der opnår beskyttelse eller en anden fordel af et kystbeskyttelsesprojekt af sin ejendom, opnår de samme rettigheder og forpligtelser i forhold til et kystbeskyttelsesprojekt, som grundejerne på nuværende tidspunkt har. Det betyder, at alle ejere af fast ejendom i denne forbindelse har ret til f.eks. at påpege uhensigtsmæssigheder ved projektet i forhold til den ejendom, anlæg eller lignende, som de har ejendomsretten over, også i de tilfælde hvor ejendommen f. eks. er beliggende på lejet grund. Der er fra eksisterende praksis eksempler, at for eksempel ledningsejere er blevet pålagt bidragspligt. Det foreslås, at lovteksten justeres således, at den i højere grad svarer til den allerede fastlagte praksis for at pålægge bidragspligt.

Det er herefter op til den enkelte kommunalbestyrelse i det konkrete tilfælde at vurdere ud fra saglige og faglige kriterier, lighedsgrundsætningen m.v., hvem der skal pålægges bidragspligt og i hvilket omfang. Endvidere kan eksempelvis ejere af fast ejendom, som ikke ligger direkte ud til kysten, pålægges bidragspligt, hvis de rekreative muligheder f.eks. forbedres ved foranstaltningen. Dette er en videreførelse af eksisterende praksis.

Den nuværende praksis, hvorefter projektomkostninger i forbindelse med udvikling af et kystbeskyttelsesprojekt, kan pålignes kredsen af bidragspligtige, bevares."

Og videre:^[12]

"I store træk er der tale om en videreførelse af gældende ret, da kommunalbestyrelsen i dag udarbejder en bidragsfordeling mellem ejere af fast ejendom. Videre er det også gældende ret, at miljø- og fødevarerministeren efter indstilling fra en kommunalbestyrelse, kan pålægge en anden kommune at bidrage, når de nævnte forudsætninger er opfyldt.

Det foreslås i stk. 1, at kredsen af bidragspligtige ændres fra grundejere til ejere af fast ejendom, der kan opnå beskyttelse eller en anden fordel ved foranstaltningen. Ændringen er en kodificering af eksisterende praksis, efter hvilken også eksempelvis ledningsejere er blevet pålagt bidragspligt. Det foreslås derfor at tydeliggøre loven, så det

fremover fremgår direkte af lovteksten, at alle der opnår beskyttelse eller en anden fordel for sin ejendom i bred forstand, også opnår de rettigheder og forpligtelser i forhold til et kystbeskyttelsesprojekt, som grundejere i den eksisterende lovgivning.

Det betyder, at også andre end alene grundejerne vil blive hørt i processen, således de i denne forbindelse vil kunne påpege u hensigtsmæssigheder ved projektet i forhold til den ejendom, anlæg eller lignende, som de har rettighederne over. Det er herefter op til den enkelte kommunalbestyrelse i det konkrete tilfælde at vurdere ud fra saglige og faglige kriterier, lighedsgrundsætningen med videre, hvem der skal pålægges bidragspligt og i hvilket omfang. Endvidere kan eksempelvis ejere af ejendomme med videre, som ikke ligger direkte ud til kysten, pålægges bidragspligt, hvis de rekreative muligheder eksempelvis forbedres ved foranstaltningen.”

Kystdirektoratet har i december 2019 udarbejdet en ”Vejledning til bidragsfordeling i forbindelse med etablering og vedligeholdelse af kystbeskyttelsesforanstaltninger.[13] Som bilag C til vejledningen har direktoratet endvidere udarbejdet ”Eksempler på bidragsfordeling”, som indeholder syv fiktive cases med eksempler på, hvordan en bidragsfordeling kan fastsættes.[14]

Af vejledningen s. 5 fremgår bl.a.:

”Processen til fordeling af bidrag er alene vejledende for kommunerne. Den enkelte kommune skal fortsat foretage et konkret skøn i hver enkelt sag og herved sikre, at der tages højde for lokale og individuelle forhold i forbindelse med, at der træffes afgørelse om bidragsfordeling.

Det anbefales, at bidragsfordelingerne udformes så simpelt og enkelt som overhovedet muligt i den pågældende situation.”

Om fastsættelse af nytteværdi geografisk fremgår det, at denne kan fastsættes enten ensartet eller differentieret. Man kan f.eks. anvende en differentieret fordeling, hvis der er store naturlige forskellige i terræn, og der kan ligeledes differentieres i forhold til ejendommens geografiske placering, hvis et kystbeskyttelsesprojekt vil påvirke kysten og dermed ejendommene forskelligt.[15]

Under vejledningens afsnit om fastsættelse af bidragsfordelingen, materielle værdier, fremgår det, at anlægs- og driftsudgifterne ved projektet skal fordeles blandt ejerne af fast ejendom, som opnår materielle nytteværdier i form af de skader ved oversvømmelse som undgås med det ansøgte projekt.

Et eksempel på en ensartet bidragsfordeling ifølge vejledningen er at fordele de sparede skader ved at bruge partsprincippet og tildele hver matrikel én part. Hver grundejer får dermed samme bidragspligt, hvilket betyder, at der ikke tages hensyn til eksempelvis forskelle

i grundareal eller ejendomsværdi.

3.2.2 Ad 1) Vurdering af spørgsmålet om bidragspligt

Miljø- og Fødevareklagenævnet har fundet anledning til at behandle, om klagerne opnår en nytte af projektet i et omfang, der efter kystbeskyttelsesloven berettiger kommunen til at pålægge klagerne bidragspligt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at Guldborgsund Kommune har valgt en bidragsfordelingsmodel, hvorefter alle ejendomme, som helt eller delvist er beliggende under kote + 2,2 DVR90, skal betale et administrationsbidrag og derved solidarisk bidrage til kystsikringsprojektet. Koten er fastsat ud fra en vurdering af, at det område, som ligger under kote +2,2 m DVR90, vil blive beskyttet mod højvande fra havet ved etableringen af kystbeskyttelsesanlæggene, som ligeledes etableres i kote +2,2 m DVR90. Kommunens fastsættelse af, hvilke ejendomme, der er beliggende under kote +2,2 m DVR90, og dermed efter kommunens vurdering bliver beskyttet mod oversvømmelse, er fastsat ud fra data fra Danmarks Højdemodel.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at den lokale terrænkote er en objektiv målbar størrelse, som enten er højere eller lavere end den fastsatte sikringskote, der betinger, om ejendommen skal være med til at betale bidrag eller ej. Bidragspligten må som udgangspunkt hænge sammen med den for projektet valgte sikringskote på 2,2 m over daglig vande, som er et objektivt konstaterbart kriterium ved brug af DVR90.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på baggrund heraf, at det er acceptabelt, at Guldborgsund Kommune har anvendt Danmarks Højdemodel, som udgangspunkt for fastsættelse af bidragspligten.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at kystbeskyttelsesloven hjemler fastsættelse af bidragspligt for alle, der drager nytte af foranstaltningerne, at der for hele området er en ikke uvæsentlig oversvømmelsesrisiko, og at dele af klagernes ejendomme er beliggende inden for det område, som med kystbeskyttelsesprojekt vil blive beskyttet mod oversvømmelse. Nævnet har videre lagt vægt på Kystdirektoratets vurdering af, at der er et behov for højvandsbeskyttelse i form af det ansøgte projekt med en sikringskote på + 2,2 m DVR90, da der gentagne gange har været oversvømmelser af de lavtliggende områder og ejendomme i Saksøbing byområde.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder endvidere, at modellen med den ligelige fordeling af udgifterne, hvorefter alle ejendomme, som helt eller delvist ligger under kote +2,2 m DVR90, er pålagt bidragspligt med 1 administrationspart, ligger inden for rammerne af kystbeskyttelseslovens § 9 a, samt med de af Kystdirektoratet udarbejdede eksempler på bidragsfordeling i vejledningens bilag C.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at selvom behovet for kystbeskyttelse kan variere for de enkelte dele af et område, som bliver sikret med kystbeskyttelsesanlæg, herunder i forhold til hvor store dele af de bidragspligtiges ejendomme der vil undgå oversvømmelse, så vil alle grundejere, på hvis ejendomme, der er værdier, der er sårbare over for oversvømmelse, opnå en sammenlignelig beskyttelse ved etableringen af projektet, som har en sikringskote på kote +2,2 m DVR90. Nævnet har derudover lagt vægt på, at det pålagte bidrag ikke er uproportionalt med den opnåede beskyttelse.

Det forhold, at det alene er en mindre del af klagerens matrikler, der er beliggende under kote + 2,2 DVR90, kan ikke føre til et andet resultat, da der ikke er krav om, at en vis andel af de bidragspligtige ejendomme skal beskyttes, før der er hjemmel til at pålægge bidragspligt.

3.2.3 Ad 2) Vurdering af spørgsmålet om opbakning til projektet

Klagerne har anført, at der ikke har været den fornødne opbakning til projektet, da der ikke har været et overvejende flertal for projektets gennemførelse.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at Guldborgsund Kommunes afgørelse om at fremme projektet, jf. kystbeskyttelseslovens § 2 a, stk. 3, ikke kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. lovens § 18, stk. 2. Det fremgår dog af forarbejderne, at der er mulighed for senere at klage, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om projektet.

Det fremgår af forarbejderne til den tidligere § 2, stk. 1, at denne bygger på et princip om, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt er overladt et skøn i relation til beslutningen om, hvorvidt der skal udføres kystbeskyttelsesforanstaltninger eller ej, herunder om en sag skal fremmes eller ej. Skønnet vil dog ikke være fuldstændigt frit, idet det kan udledes af forarbejderne, at det i skønsudøvelsen skal indgå, hvorvidt Kystdirektoratet har vurderet, at der er behov for en kystbeskyttelse, eller om tilkendegivelserne fra de hørte grundejere klart viser, at der er den fornødne opbakning til projektets gennemførelse. Det er således tilstrækkeligt til at kunne fremme et ønsket projekt, at én af de angivne grunde er til stede i sagen.^[16]

Det fremgår af sagens oplysninger, at Guldborgsund Kommune i 2015 har foretaget en høring af de grundejere, som kommunen har vurderet vil blive beskyttet af kystbeskyttelsesplanlægningen, og at ca. 20 % af de ejere, som reagerede på høringsbrevet, var positivt indstillede over for en gennemførelse af kystbeskyttelse i Saksøbing. Kommunen har endvidere i marts 2015 indhentet en udtalelse fra Kystdirektoratet om behovet for kystbeskyttelse. På baggrund af Kystdirektoratets udtalelse og høringssvarene har kommunen foretaget en konkret vurdering, herunder af opbakningen til det ansøgte projekt og behovet for kystbeskyttelse, og har på baggrund heraf besluttet at fremme sagen.

Guldborgsund Kommune har endvidere i 2019 gennemført endnu en høring af de ejendomsjere, som kommunen har vurderet er bidragspligtige. Ved denne høring var der ca. lige mange, som var henholdsvis for og imod projektet. Derudover har flere tilkendegivet, at de har ønsket mere eller fuld kommunal finansiering. Efter grundejernes bemærkninger har kommunen besluttet at bidrage ekstraordinært med 5 mio. kr. til anlægssummen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at Guldborgsund Kommunes beslutning om at fremme sagen, og senere afgørelse om meddelelse af tilladelse, er i overensstemmelse med reglerne i kystbeskyttelsesloven herom.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har herved lagt vægt på, at der efter Kystdirektoratets vurdering har været et behov for kystbeskyttelse, og at dette er tilstrækkeligt i sig selv i forhold til at fremme et fællesprojekt om kystbeskyttelse. Nævnet har videre lagt vægt på, at der ikke har været et overvejende flertal, der har været imod projektet, at der således har været en vis opbakning, og at kommunen senere har ydet mere finansiering til projektet, efter ønske fra de bidragspligtige.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder som følge heraf ikke grundlag for at tilsidesætte Guldborgsund Kommunes afgørelse om tilladelse til projektet, som følge af klagers bemærkninger om manglende fornøden opbakning.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Guldborgsund Kommunes afgørelse af 9. juni 2021 om tilladelse til kystbeskyttelsesprojekt i Sakskøbing samt afgørelse om bidragspligt.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 705 af 29. maj 2020 om kystbeskyttelse m.v.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Højvandsikring af Sakskøbing By, Skitseprojekt, August 2017, udarbejdet af [V2] for Guldborgsund Kommune.

[5] Lovbekendtgørelsen nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[6] LFF2015-2006.1.127 Forslag til Lov om ændring af kystbeskyttelse, s. 6.

[7] Forslag nr. 78 til Lov om ændring af lov om kystbeskyttelse (Forenkling af kommunernes sagsbehandling m.v.), fremsat den 10. november 2016.

[8] Kommune med kystansvar, modul 2, Kommunale fællesprojekter, Kystdirektoratet.

[9] Lovforslag nr. 37 til Lov om kystbeskyttelse, fremsat den 28. oktober 1987.

[10] "Begge love" referer til lov nr. 53 af 10. april 1874 "den almindelige digelov" og lov nr. 235 af 12. juni 1922 "kystsikringsanlægsloven". Kystbeskyttelsesloven fra 1988 bygger på disse to love.

[11] Fra de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse L78 som fremsat den 10. november 2016 og vedtaget ved lov nr. 1732 af 27. december 2016 om kystbeskyttelse (Forenkling af kommunernes sagsbehandling m.v.)

[12] Fra de særlige bemærkninger til nr. 15 til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse L78 som fremsat den 10. november 2016 og vedtaget ved lov nr. 1732 af 27. december 2016 om kystbeskyttelse (Forenkling af kommunernes sagsbehandling m.v.)

[13] Miljø- og Fødevareministeriet, Kystdirektoratet, Vejledning til bidragsfordeling i forbindelse med etablering og vedligeholdelse af kystbeskyttelsesforanstaltninger, december 2019: <https://viewer.ipaper.io/kystdirektoratet/modul-2/20191212vejledning-til-bidragsfordeling/> (<https://viewer.ipaper.io/kystdirektoratet/modul-2/20191212vejledning-til-bidragsfordeling/>).

[14] Miljø- og Fødevareministeriet, Kystdirektoratet, Eksempler på bidragsfordeling, Bilag C, december 2019: <https://viewer.ipaper.io/kystdirektoratet/modul-2/eksempler-paa-bidragsfordelingbilag-crevideret-december2019/> (<https://viewer.ipaper.io/kystdirektoratet/modul-2/eksempler-paa-bidragsfordelingbilag-crevideret-december2019/>).

[15] Vejledningen s. 20ff.

[16] NMK-451-00005.

Sag:

21/09707 og
21/09708

Dato:

28. februar 2022.

Emner:

Kystbeskyttelsesl...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)